

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

ſpectare voles. Ducam te, ſi parentes tui conſenſerint.

Antipharmacum.

Ex hoc delirio Lutheri ſequitur, non eſſe verba de futuro; Si dicam: *Inuitabo te ad prandium, Donabo tibi decem aureos; niſi quis hanc conditionem addat; Si per unam vel alteram hebdomadem exſpectare velis; Si parens meus conſenſerit.* At quis tam rudis ac imperitus eſt qui non videat prædicta verba, etiam ſine iſtius conditionis adiectione eſſe futuri temporis?

Quæritur XLIX. Vtrum Calvinianus poſſit ducere uxorem Catholicam. Reſpondet Calvinus Epift. 103. ad Sozinum. *Cum uxor non alia lege ducenda ſit homini Chriſtiano, niſi ut ſe illi ad omnia pie vitæ officia adiutricem præſtet ac ſociam; ubi ab hoc ſcopo vel minimum aberratur, non dubito, quin vitioſum ſit coniugium.* Is porro, qui uxorem ducit impiis Papatus ſuperſtitionibus adhuc implicitam, quid aliud, quàm profanationem in domum ſuam inducit? Nam, ſi corpus viri eſt uxor, excuſari certè non poteſt, qui mulieri ſe adiungit quotidie ad peruerſos cultus ſe proſtituenti; ut ipſe quodammodo dimidia ſua parte inquinetur. Superſedeo dicere, quod ſi quis talem ducat uxorem, conſecrare malis auſpiciis nuptias cogetur.

Item Calvinus Epift. 104. ad eundem Sozinum. *Homini Chriſtiano, id eſt, Calviniftæ, fas eſſe nego ſe uxori adiungere, qua ſit à Chriſto (hoc eſt, à Calvinismo, hic enim Caluino Chriſtus eſt.) aliena. In eo autem numero ſcimus eſſe omnes Papiftas. Qui licitum ſibi eſſe putat eam accipere, qua adhuc multis erroribus tenetur implicita, modò iuſtiam in Chriſto ſuam querat; non animaduertit, quantis poſtea in rebus futurū ſibi cum illa ſit diſſidium. Nemo igitur, me*
auctore

auctore, hoc periculum adibit: quin potius has mea sententia est, nec piè, nec in Domino matrimonium contrahere, qui aliam sibi sociam adsciscit, quàm quæ diuortium prius cum Papa fecerit.

Quæritur L. Num Calvinistæ cum Catholica persona matrimonium censerit debeat ratum an irritum? Proposuerat Caluino hanc quæstionem Lælius Sozinus; quia Caluinus videbatur tale matrimonium non modò vt illicitum, sed etiam vt inualidum damnare. Respondet Caluinus. *Sicuti mutuis utriusque partis consensus requiritur, vt ritè Dei nomine & auspiciis consecrentur nuptia: ita si quis ab officio declinet, non desinit tamen legitimum esse coniugij vinculum, quo alter alteri obligetur. Leuitatem meritò quidem improbabis, fidem tamen datam non soluit.*

Antipharmacum.

H A S quæstiones cum responso Caluini proponere volui, vt rubor incutiatur nonnullis Catholicis, qui tam facilè vel ipsi contrahunt, vel alios contrahere matrimonia cum hæreticis sinunt, cum Caluinus tam rigidus fuerit, vt nullo pacto suos cum Catholicis conubio iungi voluerit; sed verum est illud Domini:

Filios huius seculi esse prudentiores in generatione sua filiis lucis.

APPEN-